

Josef z Arimatie

Sloužit tím, co je k dispozici

Skrze proroka Izaiáše Bůh ohlásil, že Kristus po své smrti bude u bohatého. A když Boží Syn dal na kříži svůj život, přišel Josef z Arimatie a naplnil to proroctví. Od něho se můžeme učit!

Kdo byl Josef z Arimatie?

Všichni čtyři evangelisté podávají zprávu o pohřbení našeho Spasitele Josefem z Arimatie. Když srovnáváme ty zprávy a postavíme je vedle sebe, najdeme tento popis o jeho osobě:

- Matouš ho popisuje jako *bohatého muže*, jenž také sám byl *učedník Ježíšův* (Mat. 27,57).
- Marek říká, že byl *vážený radní*, jenž sám *očekával království Boží*. Jeho jiti k Pilátovi označuje jako *smělé* (Marek 15,43).
- Lukáš ho nazývá radním, podává zprávu o místě jeho původu a připojuje k tomu, že Josef byl *muž dobrý a spravedlivý*. I Lukáš sděluje, že Josef očekával Boží království (Luk. 23,50.51). Pak přichází zajímavý detail: Josef *nesouhlasil s radou a skutkem jejich, aby zabili Ježíše*.
- Od Jana se nakonec dovídáme, že Josef byl ze strachu před Židy *tajným učedníkem* (Jan 19,38).

Josef z Arimatie byla vynikající osoba v tehdejší Izraeli, neboť radní byl členem synedria (nejvyššího soudního dvora Židů). Byl vážený a jeho praktický život byl příkladný, což můžeme soudit z vlastností „dobrý“ a „spravedlivý“.

Kdo je obeznámený s Božími zaslíbeními Izraeli, ten se nediví, že Josef byl bohatý muž, neboť Bůh slíbil bohaté požehnání na této zemi Izraelitům, kteří byli věrni zákonu (viz např. 5. M. 7,12-16 nebo 28,1-14). Josefovo bohatství se ukazuje také v tom, že si dal ve skále vytesat vlastní hrobku. Tím přicházíme k tomu, co Josef učinil.

Josefův skutek

Jako radní měl Josef přístup k Pilátovi, římskému místodržícímu. Takto k němu mohl vejít a prosit o Ježíšovo tělo. Přesto Boží slovo nazývá tento postup „smělým“. Neboť Josef se nyní také před římským místodržícím postavil na stranu zavrženého, hanebně popraveného Ježíše. Pilát mu daruje tělo, které Josef potom sejmul z kříže, zavinul do čistého, jemného, lněného plátna a položil do vlastní nové hrobky.

To vše Josef učinil. Je to to, co bylo viditelné a co bylo tímto Božím nástrojem vykonáno.

Boží jednání v pozadí

Když se podíváme na časové údaje evangelistů v den ukřižování, tu zjišťujeme, že Josef měl sotva tři hodiny času. Spasitel zemřel odpoledne asi ve tři hodiny.

- Potom jde Josef k Pilátovi a prosí o Ježíšovo tělo.
- Pilát se diví, že Ježíš už zemřel, a dává povolát setníka, aby se dověděl, zda Ježíš už zemřel (Marek 15,44).
- Pak daruje Josefovi tělo. Ten nyní jde a kupuje jemné plátno.
- Potom snímá Ježíšovo tělo z kříže.
- Nyní přichází také Nikodém se smíšením myrry a aloe, okolo sta liber, a Ježíšovo tělo je připravováno k pohřbu (Jan 19,39.40).

To všechno trvalo nějakou dobu a v šest hodin večer začala sobota, to znamená, že pohřeb musel být do té doby ukončen.

Zde Duch Boží pozvedá závoj a dává pohlédnout čtenářům Bible „za kulisy“: *„A byla na tom místě, kde ukřižován byl, zahrada, a v zahradě hrob nový, v němž ještě žádný nebyl pochován. Proto tu pro den připravování Židovský, že blízko byl ten hrob, položili Ježíše.“* (Jan 19,41.42)

Jak obdivuhodné je Boží jednání. Je zde bohatý radní, jenž si dal připravit hrobku, a Bůh to vede tak, že tato hrobka musela ležet blízko Golgoty. Také to nebyl jen tak nějaký radní, nýbrž dobrý a spravedlivý Josef. Ten očekával Boží království a stal se (skrytým) učedníkem Ježíše, ale několik hodin předtím se nepodílel na odsouzení od Židů zavrženého Krále. V den ukřižování nezbývalo mnoho času a normálně byli ukřižovaní pochováni ne ctihodně. To ale nechtěl dopustit ani Josef z Arimatie, ani Nikodém. Okolnosti byly vedeny tak, že už nebyla žádná jiná možnost, než že tělo našeho Spasitele položili do blízko ležící nové hrobky, ve které ještě nikdy nikdo neležel.

Nyní se naplnila slova Izaiáše 53,9: *„Určili mu hrob u bezbožných; ale u bohatého byl ve své smrti.“*

Lekce pro nás

Josef z Arimatie si sotva byl vědom toho, že naplnil Izaiáše 53,9. Spíše jednal z vroucí lásky k Pánu Ježíši. Ten čin nebyl dlouho předtím plánován, žádný člověk nemohl ráno toho dne vědět, že večer Ježíš z Nazareta už bude mrtev. Jen několik málo hodin uplynulo. Ale Josef byl připraven dát k dispozici svou novou hrobku.

Viděl nutnost pro toto rozhodnutí. Byla potřebná hrobka, a aniž by dlouze přemýšlel, dal k dispozici vlastní hrobku. To, co v této situaci bylo potřebné, mohl dát k dispozici, a on to učinil!

Byl tu, když byl „potřebný“, a dal se sám Pánu Ježíši a také to, co mu bylo k dispozici (srovnej s 2. Kor. 8,5). Vlastně docela jednoduché – když srdce je plné lásky Spasitele!

I dnes má každý něco, co může Pánu Ježíši dát. To začíná docela v malém.

- Možná, že máš volnou hodinu, ve které můžeš někoho navštívit.
- Anebo máš auto? Tím můžeš (mladé nebo staré) věřící vzít do shromáždění, na přednášky, na konference nebo do hodiny mládeže.
- Možná, že máš po skončení školy nebo studia několik týdnů volno. I tuto dobu můžeš použít pro věc Pána – nemusí to být vždy (celý) dobrovolný sociální rok.*
- Je snad v tvém okolí někdo, kdo už nemůže chodit do křesťanských shromáždění? Pak máš možnost takovou osobu navštívit a zvěstovat jí to, co jsi slyšel.
- Máš talent k tomu, abys to dobře uměl s dětmi? Možná, že můžeš toto nadání využít pro práci s dětmi, anebo se prostě u nějaké rodiny ve svém okolí postarat o děti k odlehčení jejich matky nebo rodičů.
- Jsi řemeslně nadán? Je v okruhu tvých spoluvěřících nějaké pole k uplatnění?

V tomto seznamu by bylo možné ještě pokračovat. Jestliže to uděláš pro sebe osobně, pak jistě najdeš možnost, jak Pánu Ježíši sloužit.

Bůh o Josefově skutku věděl. Pojal jej do Svatého Písma. I to, co dnes děláme z lásky k našemu Zachránci, i když by se to zdálo jen prosté a malé, je Bohem bráno na vědomí a bude to odměněno.

FMN 1/2015 Hartmut Frisch

* Časopis i autor článku jsou z Německa.